

Étudiant, *sm.* ученикъ.  
 Étudié, *ée, adj.* притворенъ; || добръ изработенъ. [испытываю, издыриваю].  
 Étudier, *vn.* уча; 1. *va.* уча, изучаю; 2. *s' —, vr.* (à) залягамъ, затичаю.  
 Étudiot, *sf.* писмено санджче.  
 Etui, *sm.* футляръ, калякъ, санджкъ съ прѣградкы; 1. иглинарникъ; 2. (de mathématique) брѣздни захлупци.  
 Etuve, *sf.* потилникъ баня; || сушильникъ соба.  
 Etuvée, *sf.* задушаваніе месо; || задушено месо.  
 Etuvement, *sm.* омываніе рана.  
 Etuver, *va.* омывамъ рана.  
 Etuviste, *sm.* (ou Baigneur) банярь.  
 Étymologie, *sf.* думопроизводство; || етимология.  
 Étymologique, *adj.* думопроизводенъ, етимологически.  
 Étymologiser, *vi.* залягамъ съ етимология.  
 Étymologiste, *sm.* етимологъ, корнедумъ.  
 Eu [u], *eue, part.* (j'ai —) ималъ съмъ (*v.* Avoir).  
 Eubages, *sm. pl.* друиди *m.* галски жреци.  
 Eucharistie [euka-], *sf.* евхаристія, светытайны.  
 Eucharistique, *adj.* евхаристически [слсъвъ].  
 Eucologe, *sm.* празднични светци, молитво.  
 Eucrasie, *sf. Méd.* здраво съставеніе на тѣлото.  
 Eudlomètre, *sm. Chim.* евдіометръ, въздухотмѣръ.  
 Eudlométrie, *sf.* евдіометрія, въздухомѣрие.  
 Eudlométrique, *adj.* евдіометрически.  
 Eufraise et Euphrase, *sf. plante*, очица.  
 Eulogies, *sf. pl.* благословены нѣща.  
 Eumolpe, *sm. insecte*, (de la vigne) пѣпкогрызъ.  
 Eunuque, *sm.* евнухъ, скопецъ.  
 Euratoire, *sf. plante*, посконникъ.  
 Euphémique, *adj.* омегчителенъ.  
 Euphémisme, *sm.* омегчително изговаряніе.  
 Euphonie, *sf.* доброгласіе; || *Gram.* благогласіе.  
 Euphonique, *adj.* доброгласенъ, благогласенъ.  
 Euphorbe, *sm. plante*, млѣчокъ.  
 Eurus [ruce], *sm.* источенъ вѣтръ.  
 Eurythmie, *sf. Archit.* добръ размѣръ.  
 Eustache, *sm.* дебело ножче съ дървенъ чиренъ.  
 Eux, *pron. pl.* (f. elles) тѣи, тѣ (*voyez Lui, Elle*).  
 Évacuant, *ante, et -cuatif, ive, adj. sm. Méd.* чистително.  
 Évacuation, *sf.* испражнение; || очистваніе.  
 Évacuer, *va.* испражняю; 1. очистваю; оставямъ, опраздняю; 2. извождаю (*войска*); 3. *vn. et s' —, vr.* испражняю; 4. излазяю.  
 s' Évader, *vr.* бѣгамъ, побѣгамъ.  
 Évagation, *sf.* распръснуваніе.  
 Évaluation, *sf.* оцѣняваніе, прѣсмѣтнуваніе.  
 Évaluer, *va.* оцѣняю, прѣсмѣтамъ, изброяю.  
 Évangélique, *adj.* евангелски; -ment -скы; || евангелически, протестански, реформатски.  
 Évangélisation, *sf.* проповѣданіе Евангеліе.  
 Évangéliser, *va.* проповѣдамъ Евангеліе.  
 Évangéliste, *sm.* Евангелистъ.

Évangile, *sm.* Евангеліе; 1. (du jour) *fig.* всеобща новина; 2. (mot ou parole d' —) достоѣрна дума.  
 s' Évauoir, *vr.* припада ми, прѣмираю; 1. исчезнувамъ, изгубвамъ; 2. (faire —) докарвамъ припадваніе; || *fig.* унищожавамъ, изгонвамъ.  
 Évanouissement, *sm.* припадваніе, прѣпираніе.  
 Évaporable, *adj.* испарливъ. [испаряю].  
 Évaporatif, *ive, et -rotatoire, adj.* който са  
 Évaporation, *sf.* испареніе; || *fig.* лекоуміе.  
 Évaporé, *ée, adj.* лекоуменъ, вѣтарничавъ.  
 Évaporer, *va.* испаряю; || *fig.* прѣминува ми (*губя*).  
 s' —, *vr.* испаряю; извѣтриваю; 1. *fig.* распръснувамъ, прѣминувамъ; 2. ставамъ лекоуменъ.  
 Évasé, *ée, adj.* разширенъ, широкъ.  
 Évasement, *sm.* разширяваніе, растворяніе; || распростираніе. [стирамъ].  
 Évaser, *va.* разширяю, растворяю; распростирамъ.  
 s' —, *vr.* развличаю си клонове (*за дърво*).  
 Évasif, *ive, adj.* отбивателенъ; -vement, -но.  
 Évasion, *sm.* бѣгъ, бѣгство. [сараю].  
 Évêché, *sm.* епископство, епархія; || епископски.  
 Évection, *sf. Astr.* отбиваніе (*на мѣсеца*).  
 Éveil, *sm.* обажданіе, настанваніе; || (être en —) стоя на шрѣкъ, прѣдваредамъ.  
 Éveillé, *ée, adj.* веселъ, буденъ; || (sur) залягателенъ.  
 Éveiller, *va.* събуждамъ, разбуждамъ; || *fig.* подканямъ, развеселяю, раздражняю, подбаждаю. [дамъ].  
 s' —, *vr.* спянувамъ събуждамъ, пробуждаю.  
 Événement, *sm.* случка, дѣло, обжданіе; 1. зимане прѣднина, слѣдствіе, случка; 2. (faire —) правя вѣтлпненіе, обрѣщамъ вникнуваніе къмъ себе-си; 3. (à tout —) на всякой случай.  
 Évén, *sm.* извѣтриваніе, извѣтвеніе; 1. вѣтръ, въздухъ; 2. отдушникъ; 3. рѣзка, дупка; 4. духало (*y kыта*); 5. *Artill.* халтавина; 6. (une tête à l' —) вѣтарничава глава.  
 Éventail, *sm.* елпезѣ; || (en —) въ видъ на елпезѣ.  
 Éventailiste, *sm.* майсторъ на елпезета.  
 Éventaire, *sm.* панеръ. [лекоуменъ].  
 Événé, *ée, adj.* извѣтрѣлъ; || вѣтарничавъ.  
 Événér, *va.* махамъ съ елпезѣ; 1. развѣтривамъ, турямъ на вѣтра; 2. оставямъ да извѣтрѣе; 3. издырею, научавамъ; 4. правя да са надуятъ (*платина*).  
 s' —, *vr.* развѣтривамъ, духамъ съ елпезѣ, || извѣтривамъ.  
 Événolr, *sm.* духало, духало, мѣхове.  
 Événtration, *sf. Chir.* изсыпаніе чрва.  
 Événtrer, *va.* искормушамъ; 1. распарямъ тѣбухъ; 2. разрѣвамъ (*зелникъ*); 3. съдырамъ (*платна*).  
 Éventualité, *sf.* врѣменность, случайность.